בס"ד

ביטאון שבועי — גליון שמב — פרשת בשלח תשע"ו

קול אמונים

שע"י מרכז מוסדות שומרי אמונים בארה"ק מיסודו של רביה"ק בעל החוקי חיים זי"ע

בשיאות ראש הישיבה שליט"א

קול התורה

אמרות טהורות ופנינים יקרים
מאת כ"ק מרן אדמו"ר זיע"א

עמוד הענן הסיע את בני ישראל בכל מסעיהם ולא הלכו ברגליהם

ויסב אלקים את העם דרך המדבר ים סוף. איתא במדרש (שמו"ר פ"כ י"ח) מכאן אמרו רבותינו אפילו עני שבישראל לא יאכל עד שיסב שכך עשה להם הקב"ה שנאמר ויסב אלוקים את העם, ולכאורה תמוה איזה רמז יש בפסוק זה לענין הסיבה בליל הסדר.

ונראה לבאר עפ"י המבואר בחז"ל (תנחומא בשלח סי' ג') כי הקב"ה הקיף את ישראל בשבעה עננים כבוד ביציאתם ממצרים, ד' לארבע רוחות השמים, ועוד שתים אחת למעלה ואחת למטה, והשביעי היה מיישר את ההרים והעמקים, ולכאורה מאחר שהיה ענן שיישר את ההרים והבקעות כבר לא הוצרכו לענן מתחתיהם ומדוע היו שבעה עננים. ויתכן לומר כי לא רצה השי"ת לייגעם בהליכה במדבר מ' שנה, ואשר על כן היה ענן מתחתיהם בכדי להסיעם והם היו יושבים בהסיבה על מושביהם, ולטעם זה יובן מדוע נאמרו כל המסעות בלשון **ויסעו** ויחנו ולא נאמר לשון הליכה, מלבד כשהיו במרה נאמר **וילכו** שלושת ימים במדבר ולא מצאו מים (להלן ט"ו כ"ב), כי בשאר כל המסעות הענן הסיע אותם ורגליהם לא בצקה בהליכה.

ובזה מובן הלימוד מפסוק ויסב אלקים וגו' שצריך הסיבה בליל פסח כי בנ"י היו מסובים במדבר בכל עת נסיעתם, וזהו גם כן כונת הפסוק (להלן י"ט ד') **ואשא אתכם על כנפי נשרים** כמו הנשר שנושא את גוזליו כן נשא הקב"ה את ישראל על הענן עד אשר **ואביא אתכם אלי** שהסיעם הקב"ה אליו בלא טורח כי אם בישיבה בענן.

פרעה הרשע רצה להקריב עצמו ולמסור נפשו בקריעת ים סוף

ופרעה הקריב וישאו וגו'. פירש רש"י היה לו לכתוב ופרעה קרב מהו הקריב, הקריב עצמו"ו וכו'. - ואפשר לומר על פי האי עובדא של מלך מואב, שהקריב את בנו בכורו ויעלהו עולה על החומה ויהי קצף גדול על ישראל (מלכים ב' ג כז) ואמרו בגמרא (סנהדרין דף ל"ט ע"ב) לפי חד מאן דאמר שעשה לשם שמים, עיין שם.

כמו כן נמי רצה פרעה הרשע להקריב עצמו"ו לקרבן בכדי לעורר בזה חרון אף על שונאי ישראל רח"ל, בהיות כי השיג שעתידה לצאת על ידו קידוש השם כטעם ואכבדה בפרעה (שמות יד ד), כדאיתא בספר הק' קדושת לוי שבשעה שנתקדש שמו יתברך על ידי מפלתן של רשעים, בזאת יש עליה לניצוצי הקודש שבקרבם. וככה כיון אותו רשע לעשותו באופן שיעורר קטרוג על שונאי ישראל במסירות נפשו ליכנס לתוך הים.

ועל זאת אמר הכתוב **ופרעה הקריב** עצמו ליכנס להיטבע בתוך הים, ומזה הקטרוג שנתעורר על ידו, **וישאו בני ישראל את עיניהם ויראו והנה** שר של **מצרים נוסע אחריהם** בכדי לאבדם ח"ו, ולכך **ויראו מאד ויצעקו וגו'**, אך משה רעיא מהימנא ענה להם והשקיט והרגיע את רוחם במאמרו **אל תיראו** ואל תחתו ממסירות הנפש הלזו שאחזתו לפרעה בפתע, כי הארה הזו לא היתה מצד האמת, מתוך כוונתו למסור את נפשו לכבוד ה', אלא בקרבו טמונה ארבו שהיה מוכן לאבד את עצמו בכדי לעורר קיטרוג על שונאי ישראל. - והיינו לפי שראה בכשפיו שכולם יאבדו, והוא ישאר למען ספר שמו בכל הארץ, שכל רואהו יחוה עליו באצבעו כי זהו פרעה הרשע אשר נעשה עמו וכל עמו כל הנסים, וכן יהיה לאחר מכן מלך נינוה, וייפוק ממנו קידוש שמו ית' בימיו של יונה בן אמיתי ולא רצה שיתקדש שם שמים על ידו.

ולסימנך **כי אשר ראיתם את מצרים**, שהאיר עליהם בהירות קדושה הנקרא **היו"ם**, לא היתה אלא לפי שעה, אמנם שיקרא לא קאי, ולכן מהרה יפול הנופל ממנו, ואי לכך **לא תוסיפון לראות"ם עוד** את עמו (ל' רבים) **עד עולם**, אבל את פרעה עצמו, יראו כל העולם וילעגו למו, ולזה נאמר להלן (שמות טו א) אשירה להו"ה כי גאה גאה, ותרגומו ארום גאי על גוותניא, זהו פרעה שביקש להתגאות במסירות נפשו כנז"ל. ובהיות גלוי וידוע לפניו מחשבתו הפנימית אשר זומם על בני ישראל, ולכן **הוי"ה** בעצמו **ילחם לכם ואתם תחרישון.**

ועל זאת קאמר הקדוש ב"ה אחר כך למשה **מה תצעק אלי**, כי ליכא שום עצה וחכמה ותבונה לבטל המסירות נפש של פרעה, כי אם על ידי **דבר אל בני ישראל** שיקדימו למסור נפשם **ויסעו** לתוך הים גם ללא שום מחשבה לינצל, ובזה יתישו את כח הקטרוג, על דרך שאמרו רז"ל (מגילה י"ג ע"ב) הקדים הקב"ה שקליהם של ישראל לשקליו של המן הרשע.

תוכחת מוסר לשמירת היסוד

והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל וכאשר יניח ידו וגבר עמלק וגו'. - הנה בפסוק זה יש רמז גדול לשמירת הברית. והוא מאשר כבר נודע דכל אחד מישראל שלומד תורה, נקרא משה, ועל דרך מה שאמרו רז"ל (שבת ק"א ע"ב) משה שפיר קאמרת, ולזאת רמז הכתוב **והיה כאשר ירי"ם משה** התלמיד חכם **ידו** מלהכניסו מטבורו ולמטה, ואשר חומר איסורו ידוע מדברי רבותינו ז"ל (נדה י"ג ע"ב), אז **וגבר** בקרבו כח קדושת עם **ישראל**, אבל באם **וכאשר יניח ידו** מטבורו ולמטה, אזי **וגבר עמלק** ח"ו להחטיאהו. ולסימנך כי כן **כאש"ר יני"ח יד"ו**, עולה כמספר **הברי"ת** (עם התיבות והכולל). **וגב"ר**, בגימטריא **טב"ר.**

ואמר עוד להלן כי באם **ידי מש"ה** נעשים **כבדי"ם**, (זיי שווערין ארופ) מכבידות עונותיו הרובצים עליו, העצה לזה אמר **ויקחו אבן**, המה אותיות תורה ותפלה כדאיתא בספר יצירה, **וישימו תחתיו** להיות לו למשענת סעד תחת ידו לבל ימוטו למטה ח"ו, ובנוסף לזאת **ויש"ב עליה** עם תיובתא סגיא על מה שגרם בעונותיו להוריד ניצוצות הקדושה לבין הקליפות והחיצונים.

והנה אנו אומרים טרם כל מעשה מצוה לשם יחוד קודשא ב"ה ושכינתיה וכו' עד בשם כל ישראל. דלאשר בעטיים של העונות נעשה חומה של ברזל המפסקת בין ישראל לאביהם שבשמים, והעצה לשבר החומה, הוא על ידי אהבת חבירים ומתוך מסירות נפש. וזהו **ואהרן** מרומז על אהבת חבירים, כדאמרו חז"ל (אבות פ"א מי"א) שהיה אוהב שלום ורודף שלום, וכן משים שלום בין אדם לחבירו, **וחור** מרומז על מסירות נפש, כי הוא שם נפשו בכפו בעת חטא העגל. וגם חו"ר מלשון קידוח של חו"ר, שבזכותא דאהבת חברים ומסירות נפש, עושים חו"ר וחתירה בהחומה של ברזל ומשברים אותו, על דרך מה שאמרו ז"ל (שהש"ר פ"ה) פתחו לי פתח (חו"ר) כחודו של מחט וכו', וכל בחינות הללו **תמכו בידי"ו** שעל גבי אבני התורה והתפלה **מזה אחד ומזה אחד** לבל ימוטו.

קול התור

נשמע בארצנו...

כשעמדו אבותינו לפני הים, כשהמצרים מאחוריהם והים לפניהם, צעקו הם לבורא העולם כי ינחה אותם ויוציאם מהצרה אליה נקלעו, אומר ה' אל משה "מַה תִּצְעַק אֵלָי", ובמדרש מבאר: לְפִי שֶׁצָּעֲקוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל הַיָּם, שֶׁנֶּאֱמַר: וַיִּצְעֲקוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל ה'. שָׁמַע הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא תְּפִלָּתָם, וְאָמַר לְמֹשֶׁה: מַה תִּצְעַק אֵלָי? כְּבָר שָׁמַעְתִּי צַעֲקָתָם, דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִסָּעוּ.

דברים אלו תמוהים עד מאוד, האם יש איזה חיסרון בכך שצועקים לה' בעת צרה, האם ישנו גבול ושיעור לתפילת האדם, ומרגע שנענו תפילותינו, ראוי להימנע מתפילה...

העולם נקרא על שם ההעלם, על שם כי הבורא נסתר ונעלם. אך החידוש הוא, כי גם העולם הבא נקרא בשם 'עולם', כלומר, אף בעולם הבא ישנו העל.

אלא שבעולם הזה, חומריותו של העולם והתפיסה הגשמית שולטות כל כך, עד שהן מצליחות להסתיר מאתנו את האמת הפשוטה ומרחיקות אותנו מהיכולת להכיר באותה האמת המונחת בתשתית של ההוויה כולה. ואילו בעולם הבא, בהעדר אותם כיסויים ומעתים גשמיים, אנחנו מגלים שהקדושה עמוקה כל כך, עד שההשגה הפשוטה שלנו מתקשה לגלותה. זהו "עלמא דאיתכסיא" – העולם המכוסה, שמכוסה מעצם היותו גדול כל כך מהשגתנו.

התהליך הזה נמצא בכל מצוה ובכל מעשה טוב שאנחנו עושים. השלב הראשון הוא להגיע עד אליו, לשבור את המחסומים הארציים שמקשים עלינו ולגלות את הדרך הנכונה עבורנו. השלב הבא הוא להביט על מעשינו מתוך ענווה, להכיר בכך שהמעשה הטוב שלנו הוא רק התחלה, שהאמת עצמה עמוקה, רחבה ועלומה. שהחיבור הנדרש מעמנו הוא הרבה מעבר למעשה.

וכך בתפילה, יש שתיקה שמגיעה מכך שהתפילה נסתרת ממני, שהמילים רחוקות ממני. מכך שלעיתים היכולת לזעוק לה' נראית לנו רחוקה כל כך ולא מובנת. זו היא הסתרה כואבת. לשם כך קיבלנו את אותה ירושה נפלאה, את "הקול, קול יעקב". אבל כאן לא מסתיים התהליך, היכולת לצעוק היא נפלאה אך היא רק הקדמה למודעות העמוקה יותר, לאמונה העמוקה שהיא מעבר למילים, לשתיקה העוצמתית ביותר שמגיעה מתוך עומק ההבנה, הרבה מעבר למילים.

בתחילה היו ישראל רחוקים, הם שתקו, כי לא היו להם מילים. ואז הם הגיעו לדרגה של תפילה, של חיבור ואמונה שהגיעה ליידי ביטוי באותה צעקה פנימית, מעומק לבם. קריעת ים סוף הוא מעמד שנועד להמשיך את תהליך הגאולה ולהעמיק אותו. ה' מתגלה למשה ואומר "מה תצעק אלייַ", הגיעה העת להתקדם, השלב הבא הוא כבר מעבר למילים, כשהמילים יישארו מאחור, כשהאמונה תגיע לדרגה של שתיקה. למקום בו אין כבר צורך במילים (שפת אמת).

א גוט שבת / העורך

זמני כניסת ויציאת השבת

עיר	הדה"נ	מוצ"ש	ר"ת
ירושלים	4:29	5:43	6:22
בני ברק	4:43	5:44	6:18
בית שמש	4:28	5:44	6:21
אשדוד	4:44	5:45	6:19
ביתר	4:29	5:43	6:22
מאנטריאל	4:28	5:35	6:00
ניו יורק	4:43	5:46	6:14
לאנדאן	4:16	5:28	5:45
אנטווערפן	4:56	6:10	6:28

שבת פרשת בשלח תשע"ו

קול הפרשה

הר"ר א. ה. ר. הי"ו בית שמש

באופנים שיש איסור בלימוד התורה
מה הדין בלימוד א"ב (א)

שורש הספק

יש לחקור האם לימוד אותיות א"ב נחשב כלימוד התורה או לא, ויש בזה הרבה נפק"מ לדינא, וכעת נבאר מה הדין בכל האופנים שאסור ללמוד תורה, אם מצד האדם, אם מצד הזמן, ואם מצד המקום, מה הדין כלפי לימוד א"ב, ויש בזה כמה וכמה אופנים וחילוקי דינים וכמו שיתבאר.

(א) לימוד אותיות קודם ברכת התורה

יש לדון אם מותר ללמד לקטן א"ב קודם ברכת התורה או לא, וזה תלוי לכאורה בספק הנ"ל האם לימוד זה הוא בגדר לימוד התורה.

והנני מעתיק מש"כ בזה בספר חינוך הבנים כהלכתו פרק ל"ב (סעיף י"ח): יש לדון האם מותר לאב ללמוד א-ב עם בנו הקטן קודם שבירך האב ברכת התורה - בשו"ת תשובות והנהגות (ח"ד סימן י"ז) נסתפק בענין זה והביא כמה ראיות שגם לימוד א-ב הוא בכלל מצות ת"ת, משום דעצם האותיות יש בהם קדושה, ועוד דאפילו אם הוא רק הכשר כיון שא"א מבלעדה דינה כגוף המצוה (עכתו"ד).

ולמעשה נראה שראוי להחמיר בזה לכתחילה ולא ללמדו. - תשובות והנהגות (שם). ואולם בספר משנת הגר (סימן ט"ו הערה קי"ח עמוד שכ"ז) כתב דלכאורה פשוט שא"צ ברכת התורה לפני לימוד א"ב, דלא עדיף מפסק דין לפני ברה"ת שמותר לדעת הרמ"א באו"ח סימן מ"ז (סעיף ד'), ולכאורה גם לשיטתו הרי בפסק הדין נמי יש מחמירים וסוברים שזהו ג"כ תורה כמבואר במשנ"ב שם (סק"ז).

אך לעת הצורך, וכגון שהקטן שואלו על איזה אות האיך קוראין אותו והוא עדיין לא בירך, אפשר להקל ולענות לו. - תשובות והנהגות (שם), והטעם לזה משום דעפ"י הרוב אין האב מכוין בזה למצות לימוד וממילא זה דומה לאומר פסוקים לשם תחנונים דיש שסוברים שא"צ לברך (עיין בשו"ע בסימן מ"ו סעיף ט'). - וע"ע להלן מש"כ כלפי כתיבת אותיות א"ב לפני ברכת התורה.

(ב) האם מועיל ללמוד א"ב תיכף אחר לימוד התורה

עוד יש לברר האם מועיל אחר ברכת התורה ללמוד א"ב, באופן שאינו אומר את הפסוקים שנוהגים לומר סמוך לברכת התורה, או שמא אין זה בגדר לימוד, ונפק"מ גם אם רוצה ללמוד עם בנו א"ב תיכף אחר ברכת התורה האם רשאי, או שמא הוי חשש הפסק בין הברכה להלימוד. - ועיין בשו"ע או"ח סימן מ"ז (סעיף ט') ובמשנ"ב שם (סקי"ט) האם יש בזה חשש הפסק בין ברכות התורה ללימוד בעוסק בענינים אחרים.

(ג) קטן הלומד רק א"ב האם שייך לחנכו לברכת התורה

ויש בזה נפק"מ גם בקטן היודע כבר לברך והגיע לגיל חינוך לברכת המצות, ועדיין אינו בקי בצורת האותיות האם שייך לחנכו לברך ברכת התורה בשביל לימוד האותיות או לא. [והיינו כשעדיין אינו יודע ללמוד כלום בע"פ].

(ד) היוצא יד"ח ברכת התורה באהבת עולם האם סגי בלומד א"ב אח"כ

וכמו כן יש לברר באופן שיוצא ידי חובת ברכת התורה באהבה עולם של שחרית או אהבה רבה של ערבית, דאז לכו"ע חייב ללמוד על אתר, וכמבואר שם בשו"ע (סעיף ז'), האם סגי בלימוד א"ב או לא.

ובאמת שכל אלו השלשה נפק"מ תלויים בספק הנ"ל (אות ג') האם מותר ללמוד אותיות א"ב לפני ברכת התורה דכל מה שחייב בברכת התורה מועיל בלומד לאחר הברכה, וכן מבואר בדברי המשנ"ב בסימן מ"ז (סק"ד וסק"ה) כלפי לומד בהרהור או ע"י כתיבה, דלסוברים שחייב מן הדין בברכת התורה הרי זה מועיל שיצא יד"ח, משא"כ לחולקים, עיי"ש.

(ה) אמירת תפילת רבי נחוניא בן הקנה בשביל לימוד זה

כתב השו"ע באו"ח סימן ק"י (סעיף ח') הנכנס לבית המדרש יתפלל יד"מ ה' אלקינו ואלקי אבותינו שלא אכשל בדבר הלכה וכו', וביציאתו יאמר מודה אני לפניך ה' אלקי, ששמת חלקי מיושבי בית המדרש. ומקור דין זה הוא משנה בברכות (כ"ח ע"ב) שכן היה נוהג רבי נחוניא בן הקנה, וכתב הרמב"ם בפיה"מ שם ששני תפילות אלו הם חובה, והובא במשנ"ב שם (סקל"ז).

ומעתה יש לברר במלמד אותיות לקטנים באופן שאינו מלמדם שאר ענינים כפרשת השבוע וכדומה האם צריך לומר תפילה זו, ולכאורה לא שייך בזה הבקשה שלא להכשל ושלא לומר על טמא טהור וכו'. וכן יש לברר האם אחר לימוד האותיות שייך לומר בקשה זו, שהרי הוא מודה שנתן השי"ת את חלקו בין יושבי בית המדרש, ואם לימוד האותיות הוא בגדר לימוד הרי הוא כבר בגדר לומדי בית המדרש.

(ו) ללמד א"ב לנכרי

עוד יש לברר כלפי האיסור ללמד תורה לנכרי, מה הדין בלימוד א"ב, והנה בספר ברכי יוסף על שו"ע יו"ד (סימן רמ"ו שיר"ב סק"ג וסק"ד) כתב בזה"ל: אמרו בחגיגה דף י"ג ע"א, אמר רבי אמי אין מוסרין ד"ת לגרים, שנאמר לא עשה כן לכל גוי ומשפטים בל ידעום. וע"ש בתוס'. אפי' ללמדו אלף בית עון גדול הוא. הרב דבר שמואל סימן ע"ה, והאריך בזה. ע"ש. ובשלטי הגבורים פ"ק דע"ז (עכ"ל).

וראה עוד בענין זה באריכות בשו"ת פרי השדה להגה"ק בעל תבואות השדה (ח"ד סימן צ"ז), ועיין גם בשו"ת משנה הלכות (ח"ה סימן קע"ב) ובשו"ת באר שרים (ח"ד סימן ע'). ובספר חסידים (סימן רל"ח) כתב: לא ילמוד אדם לגלח אותיות ולא ינגן לפניו זמר נעים פן ינגן הגלח בע"ז שלו אותו נגון.

ובשל"ה הקדוש (מסכת שבועות פרק נר מצוה אות ק"ב) כתב: 'מגיד דבריו ליעקב', אבל לאומות העולם אסור ללמוד אפילו אות אחת מן התורה, ועון גדול הוא, ועכו"ם העוסק בתורה חייב מיתה (סנהדרין נט א), ועובר נמי משום 'ולפני עור לא תתן מכשול' (ויקרא יט. יד). כל המלמדו רק בשבע מצות בני נח, שרי ללמדו, במסכת חגיגה (יג א) ובתוספות (שם ד"ה אין מוסרין). אבל בזהר מחמיר מאוד ולא חילק. ובזהר פרשת אחרי מות (ח"ג דף ע"ג ע"א) החמיר במאוד בעון זה הלומד לגוי אות אחת מהתורה. וזה לשון תולעת יעקב בסוד המילה (חלק השלישי סתרי ברכות): כל מי שאינו חתום בחותם הקדוש הזה אין לו חלק באלהי ישראל ולא זכרון בתורתו, טמא הוא וטמא יקרא, ולא קדוש. ולטעם זה אין מלמדין אותו אפילו 'אל"ף בי"ת'. וכל המלמדו תורה משקר בשם הגדול, כי כל התורה שמותיו של הקדוש ברוך הוא וכו' (עכ"ל).

והלום ראיתי בספר משנת הגר (סימן ט"ו עמוד שכ"ז) שהביא דברי הספר חסידים כמקור לאיסור לימוד א"ב לנכרי, ולמד מזה גם לענין לימוד לשון הקודש שאסור ללמדו לנכרי, ולענ"ד יל"ע אם יש חילוק בין מלמדו כתב לשון הקודש למלמדו הלשון גרידא.

ויש לציין כי דעת מקצת אחרונים כי האיסור ללמד תורה לנכרי הוא רק תורה שבע"פ אבל תורה שבכתב מותר (וראה בזה בספר הנ"ל פ"א סעיף כ"ח) ולדבריהם פשוט לכאורה שאין איסור בלימוד א"ב. - ודוחק לומר דזהו בגדר לימוד שבעל פה ורק כשיודע לבד את האותיות אז מותר ללמדו תורה שבכתב לשיטתם.

קול ההלכה

הר"ר גמליאל הכהן רבינוביץ הי"ו מח"ס גם אני אודך

שנים מקרא ואחד תרגום (ד')

א) אם הוא צמא למים, מותר להפסיק באמצע הפרשה, לשתות ולברך תחילה וסוף. (לב חיים, ח"ג סימן כ"ג)

ב) באופן שמפסיק לשתיה וכדומה, עדיף שיפסיק בין פרשה לפרשה, ולא באמצע פרשה. (שמעתי מהגאון רבי שמאי קהת הכהן גרום שליט"א)

ג) מותר להפסיק באמצע שנים מקרא ואחד תרגום לענות דבר שבקדושה. (ביכורי חיים, להגה"ח רבי חיים אביגדור פליפ שליט"א, עמוד פ"ז, ע"ש)

ד) לא יקדים לקרוא פסוק מאוחר, אלא יקרא כסדר. (א"ר סימן רפ"ה ס"ק א')

ה) אם הוא "מסופק" אם קרא שנים מקרא ואחד תרגום, או לא, יש להחמיר ולקרוא מה שמסופק. (שבט הקהתי, חלק ה' סימן ס"ט)

קול ההילולא

רבי יעקב יהושע ז"ל בעל ה'פני יהושע'
י"ד שבט ה' תקט"ז

בשנת חמשת אלפים וארבע מאות וארבעים ואחת לבריאת העולם, נולד מורנו ורבינו הגאון שר התורה מוהר"ר יעקב יהושע, בעיר קראקא עיר הבירה במדינת גאליציה המערבית לאביו הקצין המפורסם מהור"ר צבי הירש, ולאמו החסידה מרת מרים בת הרב המפורסם ר' אברהם הלוי, חתן הגאון ר' יהושע זצ"ל מח"ס מגיני שלמה על הש"ס [ובעמ"ס שו"ת פני יהושע]. אבי רבינו, מוהר"ר צבי הירש הנ"ל, חנה אז בעיר קראקא מקום משכן חותנו וקרא את שם בנו על שם חמיו זקנו בעל מגיני שלמה הנ"ל, ובמשך העת הוסיפו לו שם יעקב, ומני אז והלאה חתם רבינו עצמו בשמו יעקב יהושע מקראקא, עד יום פטירתו.

והנה רבינו נתגדל בעיר קראקא על ברכי חכמים וגדולים שהיו ממשפחת הגאון בעל מגיני שלמה זצ"ל הנ"ל, אשר שקדו על דלתות התלמוד והפוסקים בעיון ובשקידה גדולה עד אשר במשך הזמן נעשו לגדולי הדור ואדירי התורה.

גם בילדותו ראו בו ברבינו כישרונות מופלאים כי חננו ד' בזך השכל ובדעת ישרה ובלב מבין יותר מן כל בני גילו. ועוד בנערותו ירד לעומק ים התלמוד והעלה פנינים ואבני הבדולח בידו. ומה שחידש בילדותו העלה על הספר בזקנותו, והרבה פעמים כותב בספרו בזה"ל "והייתי רגיל לתרץ בילדותי", "ונהירנא כד הוינא טליא אמרתי וכו'" וכיוצא בזה.

ויהי ה' את יהושע, ויהי שמעו בכל הארץ כי הלך הלוך וגדול בתורה עד אשר נעשה למופת הזמן, וכך לקחו הגביר המפורסם שושילתא דיחוסא הנגיד ר' שלמה סג"ל לאנדא בעיר לבוב עיר הבירה במדינת גאליציא המזרחית, ונתן את בתו מרת לאה לו לאשה. ומני אז והלאה ישב רבינו בקביעות בעיר לבוב על שולחן חותנו ותלד לו אשתו בת ויקרא שמה בישראל גיטל. ובעיר הבירה הזאת ישב רבינו על התורה ועל העבודה והגביר חיילים בתורה, והרביץ תורה עם בחורים חריפים ושנונים אשר להם יד ושם בתלמוד בחורי חמד ויראי ד' שנקבצו ובאו אליו לשמוע ממנו דבר ה'. ובעת הזאת היה אבד"ק לבוב הגאון ר' משה חריף, ורבינו היה נכנס לביתו לפעמים להשתעשע עמו בדברי תורה.

כה ישב רבינו השקט ושאנן עם תלמידיו המקשיבים לקולו והיה אך שמח. אך ברבות הימים ביום ג' כסלו תס"ג לפ"ק נהפכה שמחתו לאבל, כי בפתע פתאום רעשה הארץ בעיר לבובותהיה לחרדת אלקים, ואש יצאה מאת ה' ותאכל בבית אחד אשר היו בתוכו איזה חביות מלאות באבק שריפה, וע"י זה התפוררה הארץ ונהרסו הרבה בתים ונפלו לארץ, ונהרגו שלשים וששה נפשות מישראל רח"ל, ובתוכם אשת רבינו מרת לאה ובתה הקטנה גיטל, ואמה אשת ר"ש סג"ל לנדא הנ"ל הגבירה מרת ריזל, ואביה הזקן מהור"ר שמעריל כ"ץ ז"ל, כולם נהרגו ביום חרון אף ה' בעת נפילת הבתים. ולזכר נשמתם נדר רבינו פרוכת לבית הכנסת בעיר לבוב, והנה היא שם עד היום הזה. גם רבינו עצמו היה מן הנפילים כי נפל הבית עליו והיה מונח תחת משא הקרשים והקורות עד שנתייאש עוד לראות את אויר העולם ונדר נדר לה' בעת צרתו שכאשר יעזרהו ד' ויצא לשלום מן המקום הזה, לא ימנע עצמו מכותלי בית המדרש וללון כמה לינות בעומקה של הלכה לברר האמת כמו שעשה זקנו הגאון בעל ה'מגיני שלמה' זצ"ל, והצילו ה'.

אחר הדברים האלה לקח רבינו אשה שנית ושמה מרת טויבא בת הגביר ר' ישכר בעריש ב"ר נתן מלבוב. והון רב הכניסה לו בנדונייתה אשר נשאר בידו עד יום פטירתו. וכאשר ישב רבינו במנוחה נאספו אליו תלמידים כבראשונה והרביץ תורה עם תלמידים הגונים ויצא שמו הטוב בכל המדינה. ובמשך העת נתקבל לאבד"ק בכמה וכמה קהילות, עד סוף שנת תע"ח בה נפטר הגאון ר' צבי אשכנזי זצ"ל מח"ס שו"ת חכם צבי, ובא רבינו לשם למלאות מקום החכם צבי וישב על כסא הרבנות תחתיו והרביץ תורה ברבים, וקנה לו שם אוהבים אתרבני הגליל דשקיל וטרי עמהם בשו"ת, הרי הם הגאונים ר' אלכסנדר שור מק"ק זאלקווא מח"ס תבואות שור, ור' צבי אבד"ק גאליגורא מח"ס אור צבי, ור' אלעזר רוקח אבד"ק בראד מח"ס מעשה רוקח, ור' משה הכהן אבד"ק בעלזא מח"ס שו"ת קרן אור.

> **הוא היה אומר:**
> אז אמרתי עודני בתוך הגל: אם יהיה אלוקים עמדי והוציאני מן המקום הזה לשלום... לא אמנע עצמי מכותלי בית המדרש... אני טרם אכלה לדבר הדברים אל לבי, שמע ה' בקול עניי, ונתן לי מהלכים בין העמודים, כמין שביל ממש נעשה לי, ויצאתי בשלום בלי פגע, וחבל לא הוה בי... (רבינו, על נס המפולת והשריפה בשנת תס"ג בלבוב)

מסופר כי בעת היותו בלבוב בא לשם מורינו הבעש"ט זצ"ל, ורבינו ראהו והצילו מכף מנגדיו, כפי שנכתב כל זה באריכות בספר שבחי הבעש"ט.

בשנת ת"ע התחילה עוד הפעם התנועה השבתאית (תנועת המאמינים במשיח השקר שבתי צבי שר"י) להתעורר אחרי שנשכחה כמת מלב. ובשנה הנ"ל נסע אחד משליחיהם הוא הנח"ש לפרסם את השיטה השבתאית בארצות אירופה ולצודד נפשות חדשות לאמונה התפלה הזאת. התנועה הזאת ארכה עד שנת תפ"ח במשך העת הזאת נוספו עוד שליחים אשר התפשטו בעולם, אבל רבני וגאוני הדור החרימו אותם בכל מקום בואם. גם בעיר לבוב הוחרמו ע"י רבינו ז"ל ועוד ו' רבנים בבהכנ"ס שם.

וכך מספר הגאון הריעב"ץ ז"ל בספרו תורת הקנאות, ששם מעתיק קצת ממכתב רבינו. וז"ל הריעב"ץ: כמו שכתב הגאון הישיש מוהר"ר יושע נ"י (רבינו) וז"ל שהוחרמו ונתנדו בשנה ההיא על ידי שבעה רבנים ושבעה שופרות וכיבוי נרות בחרם הגדול הכתוב בספר כלבו, ועל כל פרק ופרק, חודש וחודש, מזל ומזל, תקיעה שברים תרועה, וכל העם בקיבוץ גדול ותינוקות של בית רבן ענו אחריהם אמן, ויזעקו אל אלקים בקול גדול ובכיה גדולה עד למרום, וכמה וכמה פושעים וחטאים מכת הארורה הזאת עמדו אתנו על הבימה וגם המה התוודו על עוונם בבכי ובזעקה גדולה עד למאד, ואמרו כזאת וכזאת עשינו כפי נוסח הסידור שסדרנו.

ולאחר יציאה מבית הכנסת י"ז בתמוז דההיא שתא הוכרחו לנהוג בעצמן דין אבלות ונדוי שבעה ושלשים, ככל דין מנודה ואבל, זולת שאר עונשים ונזיפות אשר יצא מאתנו שבעה רבנים ואנא ברישא שהייתי אבד"ק לבוב והגליל בעת ההיא. וכמו כן נעשה בכמה קהלות קדושות שבפולין, עכ"ל באגרתו ששלח בידי. עכ"ל הריעב"ץ זצ"ל.

והנה רבינו כאשר ישב בעיר לבוב במנוחה החזיר התורה ליושנה ולא הסתפק לבד בלימודו עם בחורי הישיבה רק השגיח גם כן על מלמדי העיר והיה נכנס כפעם בפעם אל המלמדים והשגיח עליהם שלא יעשו ח"ו מלאכת ה' רמיה. גם נסה התלמידים הצעירים לקבוע בלבבם אהבה ללימודים, ותמלא הארץ דעה.

כה ישב רבינו על התורה והעבודה במנוחה ושלוה ו' שנים. ובשנה השביעית נהייתה חדשות בעיר לבוב ואנשי הקהילה הפכו לו עורף וקבלו עליהם אב"ד אחר את הגאון ר' משה חיים ב"ר אליעזר מלבוב חתן החכם צבי. הוא היה גדול בתורה וחשוב מאד בעיני אנשי העיר כי היה יליד עירם והיה לו הון ועושר בביתו וזכה לשני שולחנות. וקבלהו אנשי העיר לרבנות העיר לבוב תחת רבינו. ורבינו הוכרח על ידי זה לעזוב בעל כורחו את העיר לבוב ונסע משם לעיר בוטאטש עיר מגורי מחותנו הגביר ר' אריה ליבוש, והר"ר אריה ליבוש קנא קנאת מחותנו ומאוד חרה לו על אנשי עיר לבוב שעשו כזאת, על כן קרא לאסיפה את כל המנהיגים דגליל לבוב והנאספים.

כששמעו זאת חרה אפם, וע"כ באסיפה הזאת החליטו כי אין לאנשי הגליל לבוב עוד חלק ונחלה בק"ק לבוב ומכל שכן להרב שקיבלו עליהם מחדש - "ואולם אנחנו כולנו כאחד כל הקהילות דהגליל מקצה אל הקצה כולנו חייבים בכבוד המאה"ג מוהר"ר יושע נ"י, הוא לבדו נשיא יהיה בתוכנו ומבחר המקום אשר יבחר באחת הקהילות הגליל שם נהיה אנחנו סרים למשמעתו בכל ענייני הרבנות וכו'. והרב שקבלועליהם אנשי העיר לבוב, ר' משה חיים הנ"ל נלכד במצודת החרם הגדול והנורא, והרשות נתונה מאתנו לכבוד הרב המאור הגדול מוהר"ר יושע נ"י למיעבד דינא לנפשיה להחרים ולנדות את הרב החוב"ל הנתקבל בכל קהילות הגליל וכו'. ואנשי עיר לבוב מחויבים לשלם לו דמי נזק קרוב לשלושים אלף זהובים וכו'".

ומני אז והלאה נפרדה החבילה והג"מ ר' משה חיים הנ"ל היה אבד"ק רק על העיר לבוב לבדה, ומצודתו לא הייתה פרושה על הגליל יען כי אנשי הגליל עמדו לימין רבינו וקבלוהו עליהם לאב"ד.

ויקרבו ימי רבינו למות ויקרא יעקב יהושע (רבינו) את בניו ויצו אותם ויאמר אליהם, 'אני נאסף אל עמי, קברו אותי בעיר פפד"מ, ואל תספדוני בעיירות', ויכל רבינו לצוות את בניו ויאסוף רגליו אל המטה, ויגוע ויאסף אל עמיו, זקן ושבע כבן ע"ה שנים. ונצחו אראלים את המצוקים ונשבה ארון הקודש ונפטר רבינו בשם טוב ביום ועש"ק י"ד שבט תקט"ז לפ"ק סמוך לכניסת שבת מלכתא, הלך רבינו לאור באור החיים ולשבות שבתו בעולם העליון. רבינו נולד בשנת 'אמת' ונפטר בשנת 'יושר'.

מקורות: פני יהושע - אור החכמה ועוד.

קול רבינו

הנהגות ואמרות קודש מרבינו הק' זיע"א
מכתבי מורנו ראש הישיבה שליט"א

ויהי ערב ויהי בוקר יום השישי (ז)

הנהגות קדשו של רביה"ק זי"ע ביום השישי - ערב שבת קודש, מטובלים במקורות ההלכות, ובפניני קודש ומעשיות מרביה"ק זי"ע. מרשימות נכדו מרן ראש הישיבה שליט"א (מגיליונות ספרו החשוב 'הליכות קדוש' שבת קודש).

המשך ל"מצוה בו יותר מבשלוחו"

ג. היה רביה"ק זי"ע נוהג להסיר האבק מעל הארון, וכן להסיר את קורי העכביש (כמובא במשנ"ב (סי' ר"נ סק"ג) "צריך לכבד הבית מהאבק והעפר מבעוד יום וזהו הכל בכלל כבוד שבת, וידמה בדעתו כאלו יבוא אליו להתאכסן מלך בשר ודם כמה מכבד הבית ומציע המטות, וכל שכן שבת מלכתא". ובקיצור של"ה (מסכת שבת עמ' קמ"ח) הביא "כתב בתוצאות חיים שהאר"י ז"ל היה נוהג לפנות מן הבית קורי עכביש שקורין שביני"ן וועב בל"א, שהוא סוד נפלא ליודעי חן לבטל הקליפות מן הבית וד"ל". ובהנהגות רבי דוד לידא ליום הששי כתב, "גם יהיה זהיר לפנות ביתו מכל אשפה, גם יפנה קורי עכביש לסוד הרמוז כי השכינה נקראת בית ועלה נאמר כשושנה בין החוחים שסביב רשעים יתהלכון הם הקליפות שרוצים למנוע שלום בית ורמז העכביש ע"כ צריך לפנותם בסוד להעביר גלולים מן הארץ וכו', עיי"ש".

וזה לשון קדשו של רביה"ק זי"ע (כפי הנדפס בספה"ק נועם שבת) "אמרה תורה (שמות לא טז) ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדורותם ברית עולם וגו'. דהיינו תשמרו את השבת בכל משך ששת ימי המעשה בתשובה ותיקון וזיכוך המדות, ואז תזכו לעשות את השבת לדרת"ם חסר ו', שהוא כמו לדירתם [כמו שהבאנו לעיל עיין שם], היינו באופן שתהיו עצמכם מעון ודיר"ה להשראת השכינה הקדושה.

וזהו הטעם מה שעוסקין בערב שבת קודש בניקיון הבית מכל לכלוך, להיותו כפועל דמיוני על טהרת חלקי הנשמה מכל סיג ופגם, כדאיתא בספה"ק כי בערב שבת קודש צריכים לנקות את בית"ו, דהיינו חדרי גופו שהוא בית ומדור לנשמה, מכל סיג ופגם. וזהו מה דאיתא (עיין שלה"ק מס' שבת) שינקו בערב שבת קודש את הבית מקורי העכביש, לרמז שלא ישאר אצלו זוהמא וטומאה אפילו כקורת העכביש. אמנם בכדי שתישאר הקדושה קבועה וקיימת בקרבו לעול"ם בלי נפיל"ה, צריך להיות ברי"ת עולם, דהיינו על ידי שמירת הברית, וכמו שאמר הרה"ק רבי שלמה מקארלין זיע"א כי זה שרואים אצל בן אדם אשר מתעלה לפעמים באיזה מעלה עליונה, ופתאום יפול הנופל ממנו, הוא אך בסיבת פגם היסוד אשר לא תיקנו עדיין כראוי, ולכן באם מתקן הברית עולם, אז אין שום מסך המבדיל ביני ובין בני ישראל כי אם אות הוא לעולם ועד, ועיקר עת תיקונו הוא בערב שבת קודש שהוא כנגד מדה הששית דיסוד, ואז זוכה לקבל פני שבת המלכה, דהינו פנימיות האורה דשבת".

הוה עובדא שהמשמש בקודש הרה"ח ר' יעקב יצחק קורץ הי"ו ראה איך שרביה"ק זי"ע מנקה בערב שבת מעל הארון בהסירו את האבק, והציע את עצמו לעשותו במקומו. ונענה לו רביה"ק זי"ע בהתלהבות דקדושה, "תפילין הנך גם רוצה להניח במקומי"?

ד. וכן היה רביה"ק זי"ע נזהר לנקות השיש והכיור שבחדרו, וכשמצבו של רביה"ק זי"ע ממש לא נתן שיעשה זאת לבדו, מינה שליח לכך לא לפני שהזהירו לעשות הכל על הצד היותר טוב בתכלית ההידור.

ה. היה רביה"ק בודק את ה'בגדי לבן' של שבת אם אין בהם כתם (עפ"י המובא בשו"ע הרב (סי' רס"ב סעיף ג) "חייב כל אדם להשתדל שיהיו לו בגדים נאים לשבת כפי יכלתו שצריך לכבד השבת בכסות נקיה". וכ"ה בספר היראה לרבינו יונה "ויכבד שבת בכסות נקיה כפי מה שיוכל").

התאחדות האברכים

דחסידי שומרי אמונים בארה"ב

שע"י מרכז מוסדות שומרי אמונים

בנשיאות רבינו ראש הישיבה שליט"א

בארא פארק • ווילאמסבורג • מאנסי • פלעטבוש • לעיקוואד

ברוך הבא בשם ה'

בהדרת כבוד ויקר ובהתרגשות הלב הננו מקדמים בברכת ברוכים הבאים בשם ה' את מעולת בבוד רבינו הגדול אבדז"ר מ"ם רב ספרא ורב חכימא, חיזו מסתקים וכולו מחמדים, פאר מקדושים, שושלת היוחסין, ענף עץ אבות, פה ספיק מרגליות, איש האשכולות ורב תבונות, שמו מפארים, לו נאוה תהילה, המשליך נפשו יומם ולילה לא ישבות להאיר נתיבותינו ולהאיר דרכינו בהמשכת דרכו הטהורה של רביה"ק זי"ע ה"ה

רבינו מרן ראש הישיבה שליט"א

נכדו חביבו ויד ימינו של

כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זיע"א

לרגל בואו מהתם להכא לשבות בשבת שירה בקרבינו

להחיזק אנ"ש בדחבי אדה"ב

ולמסע התרמה והצלה לטובת מוסדותינו הק' באה"ק

יהא רעוא שיזכה לראות ברכה והצלחה בעמלו לתגדיל תורה ולהאדירה, חפץ ה' בידו יצליח להרחיב ולשכלל גבולי הקדושה, להאיר נתיבות ולסלול ארחות ישר ולהורות הדרך לתלמידים ואמונים. ויכות רבינו הקדוש זיע"א יעמוד לו וזכו בכדו כי יצו ה' עמו את הברכה בכל אשר יפנה בריבוי והמשכה טללי רצון ושפעת הצלחה מתוך אושר ועושר הרחבת הדעת והכיס וכל טוב סלה.

המברכים מקרב לב

חסידי שומרי אמונים בארה"ב

מרכז מוסדות שומרי אמונים בארה"ק

מיסודו וע"ש רביה"ק בעל החזקי חיים זי"ע * בנשיאות נכדו מרן ראש הישיבה שליט"א

קרית שומרי אמונים עיה"ק ירושלים תובב"א

מזלא טבא

ממעון הברכות יושפע ברכת מזלא טבא וגדיא יאה למע"כ האי גברא יקיר, המהולל בפי כל מכירו, ומשובח בפי כל באי בית ה', המוכתר בימוסין ובכתר שמו הטוב אשר ע"ג עולה, הגרים באורייתא תדירא ומו"מ בכל מידה נכונה וחשובה, איש האשכלות ורב תבונות, בריך הרשרון ורב המעש.

ה"ה האבר"ך כמדרשו

הרה"ח ר' דוד ואלקין הי"ו

מזכיר בישיבתו הק'

לרגל השמחה השרויה במעונו

שמחת הולדת בנו תחי' במז"ט ובשטומ"צ

יה"ר מלפני אבינו שבשמים שיזכה לגדלה לתורה ולחופה ולמעשים טובים ויזכה לרוות ממנה רב תענוג ונחת דקדושה מתוך אושר ועושר וכו"ס

בברכת אחים נאמנה / הנהלת המוסדות

כולל אורה לחיים שומרי אמונים

ע"ש רביה"ק בעל החזקי חיים זי"ע * בנשיאות נכדו מרן ראש הישיבה שליט"א

קרית שומרי אמונים עיה"ק ירושלים תובב"א

בנא דברכתא, שבח דא שירתא, בצירוף ברכת מזל טוב חמה ולבבית לאהב"ח דיקר ספז ומפנינים, פאר המידות ורב המעש לתורה ולחסידות, מחשובי לומדי כוללינו הגרים באורייתא תדירא ומנומס וזמוכר בכל מידה נכונה וחשובה, ה"ה

הבה"ח יחיאל ויזל הי"ו

לרגל השמחה השרויה במעונו

בבואו בברית האירוסין

עב"ג בתו' במז"ט ובשטומ"צ

יה"ר מלפני אבינו שבשמים שהזיווג יעלה יפה יפה, ויזכה לבנות בית נאמן בישראל לבנין עדי עד ולאורות דורות ישרים ומבורכים מתוך אושר ועושר וכו"ס.

בברכת אחים נאמנה

הנהלת המוסדות — רבנן ותלמידיהון

מערכת קול אמונים

מכון להפצת ספרי רבותי"ק

משמרו של רביה"ק בעל החזקי חיים זי"ע בנשיאות נכדו מרן ראש הישיבה שליט"א

מזל טוב

בנא דברכתא, שבח דא שירתא, בצירוף ברכת מזל טוב חמה ולבבית לאהי גברא יקירא, הגדול בתורה וסופלא במעשים, פאר המידות ורב המעש לתורה ולחסידות, המנומס וזמוכר בכל מידה נכונה וחשובה, ה"ה

הרה"ח ר' יצחק מאיר סוכות הי"ו

לרגל השמחה השרויה במעונו

שמחת הולדת בנו שיחי' במז"ט ובשטומ"צ

יה"ר מלפני אבינו שבשמים שיזכה לגדלו ולחנכו לתורה ולחופה ולמעשים טובים, ויזכה לרוות ממנו רב תענוג ונחת דקדושה מתוך אושר ועושר וכו"ס.

בברכת אחים נאמנה

הנהלת המוסדות — רבנן ותלמידיהון

הנהלת מרכז מוסדותינו הק' וקרייתינו המעטירה מברכים

מעומק הלב את ידידינו הנכבדים אשר השמחה שרויה במעונם

הרה"ח ר' שמואל קלירס שליט"א קרית שו"א להולדת הנינה

הרה"ח ר' אהרן קלירס שליט"א קרית שו"א להולדת הנכדה

הרה"ח ר' שלמה נתן אבוביץ הי"ו ירושלים לנישואי הבן

הרה"ח ר' יצחק וירצברגר הי"ו ירושלים להיכנס בנו לעוהתומ"צ

הרה"ח ר' שלמה משה קלירס הי"ו ב"ב להולדת הבת

הרה"ח ר' דוד צבי וואלקין הי"ו ירושלים להולדת הבת

הרה"ח ר' יצחק מאיר סוכות הי"ו ביתר להולדת הבן

הרה"ח ר' דוד וואלקין הי"ו להולדת הבת

ההתן הבה"ח יצחק ירחמיאל אבוביץ נ"י לנישואיו

ההתן הבה"ח יחיאל ויזל הי"ו לאירוסיו

ההתן הבה"ח משה יעקב וירצברגר נ"י להיכנסו לעוהתומ"צ

יהא רעוא שיזכו לרוות הרבה תענוג ונחת רוח דקדושה

מתוך אושר ועושר בבריות גופא כהדרכתו הטהורה של

רבינו הקדוש זיע"א לתפארת בית "שומרי אמונים"

ביהמ"ד הגדול קרית שומרי אמונים

ע"ש רביה"ק בעל החזקי חיים זי"ע * בנשיאות נכדו מרן ראש הישיבה שליט"א

עיה"ק ירושלים תובב"א

דורות ישרים ומבורכים

ברכת מזלא טבא וגדיא יאה נשגר מעומקא דליבא למעלת כבוד ידידינו הנכבד והנעלה, האי גברא יקירא המשובח ומפואר בפי כל בתורה עבודה יר"ש וחסידות, וכתר שמו הטוב ע"ג עולה, המנומס וזמוכר בכל מידה נכונה וחשובה, ה"ה

הרה"ח ר' שמואל קלירס שליט"א

מחשובי מתפללי בית מדרשינו

ומפארי תושבי קרייתינו המעטירה

לרגל השמחה השרויה בארמנות אוהלו

שמחת הולדת הנינה במז"ט ובשטומ"צ

יהא רעוא מן קדם שמיא שיזכה הוא וב"ב לרוות ממנה ומכל יוצ"ח רב תענוג ונח"ר דקדושה מתוך אושר ועושר ואורך ימים ושנות חיים בטוב ובנעימים בבריות גופא וההרחבת הדעת.

בברכת אחים נאמנה

הגבאים — מתפללי ביהמ"ד

מרכז מוסדות שומרי אמונים בארה"ק

מיסודו וע"ש רביה"ק בעל החזקי חיים זי"ע * בנשיאות נכדו מרן ראש הישיבה שליט"א

קרית שומרי אמונים עיה"ק ירושלים תובב"א

מזלא טבא וגדיא יאה

בעיתן דחדוותא, נשגר צנא דברכתא, קדם רב פעלתא, ה"ה ידידינו הנכבד והנעלה האי גברא יקירא, אשר בצדקה וחסד מפיר שמו לתחילה, מקרב כל בני הקהילה, זמן רב שעמוד לימין מוסדותינו הקדושים, בשלחותו של אותו זקן כ"ק מרן רבינו קודש הקדשים, איש חיל ורב פעלים, נודע בשערים מעשיו הגדולים, מפיו מפיקים מרגליות ופנינים, איש האשכולות ורב המעש, זך הרעיון בחכמה ודעת, "איש אמונים" מוכתר בכל מידה ומעלה, כשמן הטוב שמו יעלה,

ה"ה ידידינו הנכבד היקר מאוד נעלה

הרה"ח ר' אהרן קלירס שליט"א

מחשובי מתפללי בית מדרשינו ואב"י בקרייתינו המעטירה בעיה"ק

לרגל השמחה השרויה בארמנות אוהלו שמחת הולדת הנכדה במז"ט ובשטומ"צ

נברכו בשם כל קהלא, בני החיוכלא, אנשי שלומינו בני החבר"א, שיהא רעוא מן קדם שמיא, שיזכה הוא וב"ב לרוות סמנה ומכל יוצ"ח רב תענוג ונחת רוח דקדושה, והיה ברכה משולשת, כפולה ומכופלת, שהני תלת מילי מעליא, די במזלא תליא, בני ברוכי, חיי ארוכי, ומזוני רויחי, על בתחבם תמיד יפריחו, והיה תפארת בנים במידה נדושה, מתוך הרחבת הדעת ונחת דקדושה, אושר ועושר מנת חלקכם לעולמים, ואורך ימים בטוב ובנעימים חיים וקיימים.

בברכת אחים נאמנה

הנהלת המוסדות — רבנן ותלמידיהון

לטובת נשמת רבינו הקדוש מרן רבי אברהם חיים בן רבנו הזקן רבי אהרן זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

© כל הזכויות שמורות למערכת 'קול אמונים' | יו"ל ע"י התאחדות האברכים דחסידי שומרי אמונים בית שמש | מכתבים למערכת ת.ד. 5767 י-ם | להערות והארות: 052-713-0973